

Konečne tiež prestupok urážky stíha sa podľa ustanovenia § 14, odst. 1 cit. zák. na žalobu súkromnú a bol-li spáchaný proti četníctvu atď., stíha sa na žalobu verejnú so zmocnením (§ 14, odst. 2, čís. 4 zák. čís. 108/1933 Sb. z. a n.), ktoré zmocnenie, ide-li o urážku spáchanú proti četníctvu, udeľuje minister vnútra (§ 14, odst. 3, čís. 4 cit. zák.).

V súdenom prípade, ako plynie zo skutkových zistení súdu prvej a druhej stolice, urážka obžalovaným spáchaná vzťahovala sa proti četníctvu vôbec a nie proti niektorým určitým četníkom (§ 14, odst. 5 zák. čís. 108/1933 Sb. z. a n.) a malo byť preto podľa § 14, odst. 3, čís. 4 cit. zák. v dobe uvedenej v odst. 2 § 22 cit. zák. udelené zmocnenie potrebné ku stíhaniu obžalovaného ministrom vnútra a nie veliteľstvom četníckeho oddelenia v R.

Keď prez to, že nebolo tu dané zmocnenie príslušného ministra vnútra, potrebné ku stíhaniu obžalovaného, a kvalifikácia činu obžalovaného v jeho neprospech verejným žalobcom napadnutá nebola, uznal ho odvolací súd vinným prestupkom urážky podľa § 1 zák. čís. 108/1933 Sb. z. a n., porušil zákon v ustanoveniach § 14, odst. 2, čís. 4 a odst. 3, čís. 4 zák. čís. 108/1933 Sb. z. a n. a § 387, odst. 1 a § 555 tr. p.

Porušenie zákona stalo sa v neprospech obžalovaného, ktorý mal byť pre nedostatok zmocnenia, prípadne pokiaľ ide o prestupok podľa § 46 prest. zák., pre nedostatok skutkovej podstaty trestného činu od obžaloby podľa § 326, čís. 1 a 4 tr. p. oslobodený. Je tu v dôsledku toho dôvod zmätočnosti podľa § 385, čís. 1 a) a c) tr. p.

Čís. 5726.

Vkladné knižky peňažných ústavov sú spôsobilým predmetom krádeže v plnej hodnote vkladov na ne uložených len potiaľ, pokiaľ vklady tie nie sú viazané (vinkulované) spôsobom pripusteným stanovami príslušného peňažného ústavu.

(Rozh. zo dňa 26. októbra 1936, Zm III 453/36.)

N a j v y š š í s ú d v trestnej veci proti J. B. pre zločin krádeže odmietol zmätočnú sťažnosť obžalovaného; súčasne však z úradnej povinnosti podľa § 35, odst. 1 por. nov. zrušil rozsudky oboch súdov nižších stolíc, pokiaľ nimi bol obžalovaný uznaný vinným krádežou vkladnej knižky znejúcej na 24.000 Kč, a v dôsledku toho i vo výroku o treste a vo výrokoch s tým súvisiacich a vrátil vec súdu prvej stolice, aby ju v rozsahu zrušenia znova prejednal a rozhodol, dbajúc pravoplatného odsúdenia obžalovaného pre krádež hotovosti 500 Kč 60 h.

Z d ô v o d o v:

Obžalovaný J. B. bol uznaný vinným zločinom krádeže podľa § 333 tr. zák. a § 48 tr. nov., hľadiac na h o d n o t u ukradenej veci, a to preto, že v ručnej kabelke, ktorú odcudzil I. N-ovej, bola okrem hoto-

vosti 500 Kč 60 h tiež vkladná knižka peňažného ústavu na 24.000 Kč. Zločinnú kvalifikáciu činu pachateľovho založily nižšie súdy zrejme na predpoklade, že ona vkladná knižka mala hodnotu 24.000 Kč.

Podľa stáleho rozhodovania najvyššieho súdu vkladné knižky peňažných ústavov sú sice predmetom majetkovým — a tedy vecou movitou v smysle § 333 tr. zák. — a ich cena sa rovná zpravidla výške vkladu na nich uloženého, avšak spôsobilým predmetom krádeže v plnej hodnote vkladov na ne uložených sú také vkladné knižky len, pokiaľ vklady tie nie sú viazané (vinkulované) spôsobom pripusteným stanovami príslušného peňažného ústavu (srov. rozh. čís. 1418, 2835, 3281, 5463 Sb. n. s. tr.); vkladná knižka s vkladom viazaným, ku ktorej pachateľ nezná heslo a pod., je tedy, nehľadiac na bezvýznamnú hodnotu knižky samej (jej výrobnú hodnotu), pre pachateľa bezcenná a preto nespôsobilým predmetom krádeže.

Nižšie súdy neuvažovali o veci s tohoto hľadiska rozhodného pre riešenie, či v súdenom prípade išlo vskutku o krádež zločinnú alebo len o prečin krádeže, a uspokojily sa len zistením výšky vkladu na odcudzenej knižke. Preto pokračoval najvyšší súd podľa § 35, odst. 1 por. nov. a na súde prvej stolice bude, aby v novom pokračovaní doplnil skutkové zistenia v naznačenom smere a znova rozhodol.

Čís. 5727.

Kde podle povahy trestu nebo podle zákona (tak podle § 28, odst. 2 zák. čís. 50/1923 Sb. z. a n.) již předem není vůbec možno použití zmírňovacího nebo zaměňovacího práva, nelze na něm činiti závislým právo odvolací po rozumu § 283 tr. ř.

Byl-li trest vyměřen podle první věty trestní sazby § 6, čís. 1 zákona čís. 50/1923 Sb. z. a n., je přípustné odvolání státního zastupitelství, domáhá-li se na podkladě přitěžujících okolností rázu arbitrního, aby byl trest vyměřen podle druhé věty uvedené trestní sazby.

(Rozh. ze dne 27. října 1936, Zm I 935/36.)

Nejvyšší soud jako soud zrušovací zamítl zmateční stížnost obžalovaného do rozsudku krajského soudu v Liberci ze dne 14. července 1936, jímž byl stěžovatel uznán vinným zločinem vojenské zrady podle § 6, č. 2, odst. 1 a 2 zák. č. 50/1923 Sb. z. a n., a nepřihlédl k jeho odvolání; vyhověl však odvolání státního zastupitelství z výroku o trestu a zvýšil trest obžalovanému uložený za použití druhé věty trestní sazby § 6, čís. 1 zák. čís. 50/1923 Sb. z. a n. (v původním znění) na pět let těžkého žaláře, zostřeného jedním postem čtvrtletně.

Z d ů v o d ů:

Pokud jde o odvolání státního zastupitelství z výroku o výši trestu, je především nutno vypořádati se s otázkou, zda je toto odvolání, hledíc k ustanovení § 283 tr. ř., přípustné, ačkoli trest nalézacím soudem ulo-